





Per MartaF el dj., 05/06/2025 - 08:00

La pregària d'avui és un clam a favor de la pau a Gaza perquè no hi ha cap més resposta que la pau per salvar el nostre món ferit per les bales de l'odi i del mal. Però no seria una pregària ecològica si no parléssim de l'impacte ambiental d'un conflicte que ha sobrepassat totes les fronteres de l'ètica. Després que Israel hagi atacat un centre de repartiment d'ajuda humanitària a Rafah, atemptant contra civils innocents que només demanaven menjar, se'm fa molt difícil parlar sobre el cost climàtic de la destrucció de Gaza, on les emissions de gasos d'efecte hivernacle superen les emissions anuals de més de cent països. I mentre escric em cauen les llàgrimes perquè la deshumanització a què s'ha sotmès la Franja de Gaza és un crim contra la humanitat que es comet cada dia, allà on els drets humans no existeixen perquè s'hi han destruït habitatges, hospitals, escoles i s'hi ha restringit l'accés de l'ajuda humanitària. La gent s'hi pot morir de fam i de set però és que, a més a més, l'aire, l'aigua i la terra estan contaminats per culpa de la guerra. Sabies que Israel hi ha destruït 684 pous d'aigua, 365 dels quals són per beure? I és que això ja no és una guerra perquè Palestina no es pot defensar.

Com a cristians, no podem permetre que els nostres cors de pedra ens converteixin en insensibles davant d'una realitat que és massa lluny de casa nostra. Però no és pas una qüestió de geografia sinó d'humanitat perquè Jesús ens ha ensenyat a lluitar sempre contra la injustícia i a protegir els més fràgils i vulnerables que són les víctimes d'un gran pecat contra l'amor als germans. Jesús també vivia a Palestina i precisament Jesús ens diu que tots els pobles del món tenen la mateixa dignitat. Davant l'onada de destrucció que s'acarnissa contra la població de Gaza, només puc demanar que, si Israel no ho pot fer, que totes les altres nacions sàpiguen dir prou amb el compromís de restaurar la pau al món i als nostres cors.

No deixem que la violència tingui mai l'última paraula i construïm junts el camí de la pau perquè Gaza recuperi l'esperança i, sobretot, l'amor en una terra devastada que plora amb el dolor d'una mare que veu morir tots els seus fills. Quan els drets humans desapareixen, cal que assumim com un deure la responsabilitat de defensar els que s'han quedat sense veu.

---